

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پاتریک بوکانان (Patrick Buchanan)

برگردان: ا. م. شیری

۱۹ اپریل ۲۰۲۳

آخرین جنگ صلیبی امریکا

همانطور که راسل کرک اشاره کرد، عقیده دموکراسی نوعی بتپرستی است، پرستش یک خدای دروغین، یک بت، یک گوساله طلائی.

در اوایل دهه ۱۹۹۰، ایالات متحده آخرین و تنها ابرقدرت بود و بوش پیروزمندانه اعلام کرد که ما «نظم نوین جهانی» را ایجاد خواهیم کرد. نئومحافظه‌کاران ستاره بخت «جهان تک قطبی» امریکا و عصر آینده «هژمونی جهانی» آن را تا اوج آسمان بالا بردند.

سپس ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ اتفاق افتاد و جرج دبلیو بوش پسر آن را به مداخله‌جویی ویلسون بسط داد. پس از شکست طالبان در دسمبر ۲۰۰۱، بوش تصمیم گرفت افغانستان را به شکل و مشابه ایالت آیووا بازسازی کند و جنگ صلیبی را علیه «محور شرارت» راه‌اندازی کند. او در مراسم تحلیف دومین دوره ریاست جمهوری خود اظهار داشت که مأموریت امریکا «پایان دادن به استبداد در جهان ما» است.

نوبت رسید به بارک اوباما. اوباما آغاز بهار عربی در سال ۲۰۱۰ و سرنگونی دیکتاتورها در تونس، مصر، یمن، لیبیا و سوریه را به آسانی به نام خود ثبت کرد.

بیداری وحشتناک بود. هنگامی که دیکتاتورهای عرب یکی پس از دیگری سقوط کردند، چهار سوار آخرالزمان عرب به سرتاسر سرزمین‌هایی که بر آن‌ها حکومت می‌کردند، هجوم آوردند: قبیله‌گرائی، قوم‌گرائی، بنیادگرائی اسلامی و ضد امریکائی. و سپس با یک سؤال ساده روبه رو شدیم:

اگر نتیجهٔ محتمل یا اجتناب‌ناپذیر سرنگونی دیکتاتورهای متحد این است که دشمنان اسلام‌گرای ما به قدرت برسند، پس چرا به سرنگونی دیکتاتورها کمک می‌کنیم؟

جنگ صلیبی «دموکراسی» بوش دوم و پذیرش «بهار عربی» از سوی اوباما، نیروهائی را آزاد کرد و به قدرت رساند که بسیار کمتر از آن چیزی که مستبدان و دیکتاتورها با تأیید کامل ما سرنگون شدند، پذیرای خواسته‌های امریکا هستند. معلوم شد هر سه نمایش توهم بودند.

منبع:

<https://anton-dudaro.livejournal.com/106587.html>

۲۸ فروردین- حمل ۱۴۰۲